

BU MUTLULUK BİZE YETER

TEŞEKKÜRLER

TÜRKİYE

"DESTANI TÜRKLER YAZAR"

Milli Takım'ın Dünya Kupası'ndaki başarısını gördükten sonra insanın, "Bundan sonra ölsemde gam yemem" diyesi geliyor. Çünkü yaşı 46 olan, Milli Takım'ı ilk kez Dünya Kupası'nda görüyor. Yarım asıra yaklaşmış veya devirmiş olanlar bu başarıya tanıklık ettikleri gibi 'şerefli yenilgilerden' bugünleri görmenin de mutluluğunu yaşıyorlar. Milli Takımlar Teknik Direktörü Şenol Güneş diyor ki: "Tarihi zaten yazmıştık. Şimdi geleceği yazıyoruz." Gerçekten doğru...

FEHİM FERİK

Eskiden Dünya Kupası'nı izlerken, herkes birbirine 'Sen hangi ülkeyi tutuyorsun' diye sorardı. Milyonlarca Türk, 2002 Dünya Kupası'nda hayatlarında ilk kez kendi ülkelerini tutmanın gururunu yaşıyor. Bununla kalmayıp, doğduğumuz, yaşadığımız, uğruna canlar verilmiş, kanlar akmış bu asil ülkenin birbiri ardına aldığı başarıları konuşuyoruz. Futbola ilgisiz ülkemizin insanları bile artık TV basında 'Haydi Türkiye' diye bağırıyor..

Dünya Kupası'nda futbola sadece bir top, 22 kişi ve iki kale direği olarak bakılmayacağını da anladım... Futbol artık dünyada bacasız fabrikalı sanayii haline geldi. Dünya Kupası, Avrupa Şampiyonası ve Şampiyonlar Ligi'ndeki mücadeleler ise sanayiden de öte, o ülkenin bir çok teknolojik, ekonomik gelişmesine de ışık tuttuğuna inanıyorum. Aslında inanmıyordum, ama kendi ülkemi tuttuğum, başarılarına tanık olduğum bu Dünya Kupası, beni bu düşünceye itti.

Dünya Kupası'nda sağladığımız Türkiye reklamı, milyon dolarlarca yapılan turizm reklamının tümüne bedel. (Araştırmaya göre, Milli Takımın ülke tanıtımına yaptığı katkı, Turizm Bakanlığı'nın 60 yıllık bütçesinin yaptığı katkıya eşdeğer. Bu bize Milli Takım'ın elde ettiği büyük başarıyı tek kelimeyle özetlerken, ülkenin tanıtımı adı altında Turizm Bakanlığı'nın paralarının nasıl çarçur edildiğini de öğretti) Belki AB yoluna bile tesir edecek. Bir de genç Cumhuriyetimiz'in genç bir başbakanı olsa..

Bir Türk'ten fazla Türkiye'yi seven Avrupalı bazı insanlar bile Milli Takım'ın başarısına sevindiler. Milli Takım'ı, önce Fatih Terim, ardından Mustafa Denizli Avrupa'ya taşıdı. Denizli ile gittiğimiz Avrupa Şampiyonası'nda bir çok yanlışa rağmen kimse bir kelime bile eleştiri yapamadı. Çünkü DENİZLİ'DE KARİZMA VARDI.. Denizli ayrıldı, Güneş geldi, ortalık bir anda karıştı... Medyada bir kesim ayağa kalktı. Güneş'i, daha görevinin ilk günlerinde eleştiri bombardımanına tuttular. Karizması yok, torpilli dediler, daha da ileriye gidip, kaleciden antrenör olmayacağını söylediler, Dünya Kupası'na Güneş'le gitmememiz gerektiğini savundular.

Güneş'in duygusallığından ve

suskunluktan yararlanan, o bilinen kalemsörler, eleme maçları süresince acımasız saldırılarını sürdürdüler.

Her maçtan sonra, herkes sevinip, alkislayıp sapka çıkartırken onlar köselerinde bombardımana devam ettirler... Güneş ise her zamanki mütevaziliginden bir adım bile öteye gitmedi.. Sürekli zeytin dali uzattı ve "Biz inandık, sizde inanin" diye bağırıp durdu. Ama hala olumsuz sesler kesilmedi.. Milli Takım, Dünya devi Brezilya'ya kök söktürdü, 'Senol olmasaydı kazanırdık'dediler, Kosta Rika ile berabere kalinca, takımın nasıl olsa eleneceğini düşünerek, "Iste bu kadar" deme cüretkarlığını bile gösterdiler. Bu kabzimalıktan gelen, babasının adıyla bir yerlere ulaşarak spor yazarı olan bu kalemler, hem Güneş'in hem de futbolcuların kişilikleriyle oynadılar. Daha da ötesi Türk halkının gururuyla oynadılar. Milli Takım'ın her galibiyeti sonrasında Türk halkı, gözünde sıfır olan bu

kişilerin sıfırlarının yanına bir sıfır daha ekledi. İş futbol sahasından çıkıp mahkeme kapılarına dayandı. Özür dilemenin büyük bir erdem olduğunu unuttular.

Milli Takım ve Şenol Güneş, tarihin hep altın sayfalarında yer alacaklar. Ya onlar?..

Yunanistan ve Almanya'da bir çok gazete Türkçe "Sizinle gurur duyuyoruz", "Ağlama Türkiye.. Bu senin sevinç gözyaşların" şeklinde başlık atarak, duygularını dile getirdiler. Ülkemizde ise yarı finalde elenerek, dünyanın en iyi ilk 4 takımı arasına girilmesine rağmen Şenol Güneş'in hala eleştirildiğini üzüntüyle izledik. Brezilya gibi dünya devi bir takım karşısında başa baş bir oyundan sonra 1-0'lık yenilgi sonrasında bir TV'de, kamzıballıktan spor yazarlığına gelen bir zevat, "Türkiye kupayı alsa bile, ben yine de bu Şenol Güneş'le çalışmam" diyebiliyorsa, bu insana acımak lazım... Grup maçlarında bir üst tura yükselemeyeceğimiz konuşulurken, teknik kadro ve futbolcuları idam sehvasına çıkartan bu kişiler, tükürdüklerini yalamamak için hala Milli Takım'a çamur atıyorlar... Ben 70 milyon insan içinden böyle 3-5 kendini bilmezini çıkmasını normal karşılıyorum. Çünkü Türk insanı Milli Takım'ı kıskanmadı. Ekonomik krize, bunca çektiği sıkıntıya rağmen başarılarından sonra sokaklara döküldü. Kimse, "Bana ne kardeşim. Bu ülke bana ne kazandırıyor" demedi, diyeceğine de inanmıyorum. Ama spor yazarlığını, boya reklamında oynamak gibi kolay zenneden, üç-beş zavallı...

Milli Takım'ı, Haluk Ulusoy'u, Şenol Güneş'i kışkandı... Çünkü onlar, "Bu takım nasıl olsa gruptan çıkamaz" diye düşünerek, bu yönde yaptıkları açıklamalarla gündemde kalmaya çalıştılar.

Hatırlayalım, Kosta Rika ile oynadığımız grup maçının berabere bitmesinden sonra Şenol Güneş'i idam sehпасına çıkartan, başına giyotini indirmeye hazırlananlar, gelen yarı finale rağmen 'erkekliklerine' toz kondurmadılar. Bunlar asırlardır insanımızın cahilce olan 'erkek adam söylediğinden dönmez' sözünün hala etkisinde kaldılar. Her söylenenin doğru olmadığını, yanılacaklarını bilmiyor bu insanlar. 70 milyondan kaç kişi bu Milli Takım'ın yarı finale yükseleceğine inanıyordu. Ben dahil milyonlarca insan... Neden?

Çünkü millet olarak özgüvenimizi kaybetmişiz. Elin Euro'su, Dolar'ı cebimizdeki Türk Lirası'nı milyonlarca kez katlamış. Kendi iç kısır döngülerinden, geleceğini düşünemez bir hale gelmiş milletin çocukları olarak görüyorum kendimi. Bu düşüncem, Mustafa Kemal Atatürk'ün 'çağdaş bir ülke' hedefini üç-beş şeyle sınırlı bir kalıba sokanların eseri. Yarı finali, başarı olarak görmeyen ve tarihi bir destanı başarısızlık olarak gören yukarıda bahsettiğimiz insanlarda, yıllardır ülkeyi ileriye götürmek yerine kendi dar kafalarıyla aynı kalıba sokmak isteyenlerin siyasi parti liderlerinin ürünleri... İleriyi ulaşmayı hayal olarak görerek, günlük yaşayan zavallı insanlar... Allah bizi bu kafadaki insanlardan kurtarsın...

Milli Takım'ın Dünya Kupası'nda beklediğimiz gibi değil gerektiği gibi oynamasını bazı insanlar hala anlayamıyor. 90 dakika takır takır futbol oynayıp, 2-0 yenildiğimizde, 'yenildik ama ezilmedik' diye yorum yaptığımız günleri çok çabuk unuttuk. Bu da yetmezmiş gibi son Dünya Şampiyonu olmuş ülkeler Fransa, Arjantin, İtalya, Meksika, İngiltere ve Rusya gibi devlerin yarı finale çıkamadığı bir Dünya Kupası'nda Türkiye'nin final kapısından

döndüğünü de göremiyorlar.

Bu tarihi başarıyı özetleyecek olursak, temelde inanmışlık, sevgi ve bütünlüğün yattığını görürüz. Peki Milli Takım cephesinde bu gelişmeler yaşanırken, Türkiye bu başarısını layıkıyla kutluyor muydu? Bence hayır... Galatasaray'ın Şampiyonlar Ligi'nde aldığı başarı sonrasında yapılan zamlara şimdi de Milli Takım galibiyetleri eklendi. Japonya maçından sonra sokağa dökülen insanlar, sabah kalktıklarında zam haberiyle karşılaştılar. Türk insanının gururuyla oynayarak, bir günlük sevinçlerini bile çok gören bu kişilerin, yukarıda bahsettiğimiz spor yazarlarından ne farkı var?... Bana göre hiç...

Aslında Milli Takım'ın başarısını çekemeyen bu insanlar belki ileride hata yaptıklarını anlayıp, ÖZUR DİLEME erdemine ulaşacaklar. Ama Millet'e zam yağdıran bu iktidar..

Senegal'i yendik, bir gün sonra yine bir zam... Kupayı aldığımızda gelecek zamları düşünmek bile istemiyorum. Onca siyasi sıkıntıya rağmen Milli Takım'ın aldığı galibiyet bile Borsa'yı yükseltip, doları düşürürken, Millet'i düşünmeyen bu insanlar aynı güne bir de banka operasyonunu koydular. Türk insanı özlediği morale kavuştuğuna inanırken, bir anda yeniden umutsuzluğa kapıldı.

Kim bunlar? Bunlar, hayatlarında ceplerinden para verip evlerine ekmek almamış, arabalarına benzin koymamış insanlar.

Yağmurda hiç ıslanmamışlar, arsada hiç top koşturmamışlar...

Dünya Kupası'ndaki başarıları ise izlerken bile, 'Yenseler de bir zam daha yapsak' düşüncesinde olan insanlar.

Bu Milli Takım'ın başarısı aslında bir çok kişiye çok şey öğretti.

Milli Takım, bu ülkenin Kurtuluş Savaşı'nda yazdığı destanları hala yazabileceğini öğretti..

Milli Takım, ufkumuzun dar olduğunu gösterdi.

Milli Takım, bazı çok konuşan insanların (özellikle spor yazarlarının) laflarıyla prim topladıklarını göstererek, bunlara değer verilmemesi gerektiğini öğretti..

Milli Takım, Avrupa ülkelerine hayran olmamamızı göstererek, kendi ülkemizde gücünü ortaya koydu..

Milli Takım, değerli bir hazine gibi sandıklara koyduğumuz milliyetçiliğimizi geri getirdi.

Milli Takım, vatan ve bayrak sevgisini yeniden yaşattı.

Milli Takım, ezilmiş bir toplum olmadığımızı gösterdi.

Milli Takım herşeyden önemlisi krizlere boğulan bir ülkeyi somurtkanlıktan kurtarak, GÜLDÜRDÜ...

İşte, 'Canım Türkiyem' den çeşit çeşit insan manzaraları. Bu dar görüşlü insanlara, menfaat birlikteliğinden medet umanlara, bunca olumsuzluğa rağmen bir gerçek var ki!

O da "Gerçekleri tarih, destanı Türkler yazar"

